

ת"ד 9927/04/21 - מדינת ישראל נגד נפתלי צבי שיף

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

29 פברואר 2024

ת"ד 9927-04-21 מדינת ישראל נ' שיף

לפני כבוד השופטת מיכל שביט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נפתלי צבי שיף

הנאשם

גזר דין

האשמה ומהלך הדיון

- הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו שנמסרה בתום שמיעת עדת התביעה הראשונה, בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה, לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת התעבורה").
- על פי עובדות כתב האישום, בתאריך **18.10.19** בשעה 17:30 או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב שפרטיו בכתב האישום, ברחוב מנחת יצחק לכיוון רחוב אוהל יהושע בירושלים. הנאשם הבחין באישה שפרטיה בכתב האישום (להלן: "שרה") ואחייניותיה מ' ופ' (ילידת 30.04.16) שעמדו באותה עת על אי תנועה המצוי ברחוב מנחת יצחק. שרה ואחייניותיה ירדו מאי התנועה והחלו לחצות את הכביש, שלא במעבר חציה, בנתיב נסיעתו של הנאשם כשפ' חזרה לפתע לאי התנועה. שרה ומ' התקדמו לעבר צדו השני של הכביש, אך בטרם סיימו את חציתן, פ' ירדה מאי התנועה אל הכביש ורצה לעברן. הנאשם, שהגיע למקום בנסיעה מהירה, לא האט את רכבו ופגע בפ' בחלקו הקדמי ימני של הרכב. כתוצאה מהפגיעה, פ' הושלכה מספר מטרים לעבר צדו הימני של הרכב ונחתה בגבה על הכביש. הנאשם, אשר הבחין בפגיעה, המשיך בנסיעתו המהירה, לא עצר את רכבו ונמלט מהמקום תוך שהוא מתעלם מעוברי האורח שהיו בשני צדי הרכב, אשר צעקו ונופפו לו בידיהם שיעצור. במעשיו המתוארים לעיל נהג הנאשם ברכב המעורב בתאונה שבה נפגע אדם, ולא עצר במקום התאונה או קרוב לו ככל האפשר כדי לעמוד על תוצאות התאונה.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

- בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, בין התאריכים 29.09.22 - 11.12.23. אלו סקרו, בין היתר, את השלבים השונים של התהליך המחשבתי והטיפולי אותו עבר הנאשם.

4. בתסקיר הראשוני, שהוגש ביום 29.09.22, תואר תחילה הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם - דאז היה בן 22, נשוי ואב לתינוק כבן חצי שנה. הנאשם גדל במשפחה המנהלת אורח חיים חרדי והתחנך במסגרות חינוך חרדיות. במועד האבחון עבד כמפקח בחברה המספקת שירותי ניקיון. הוא נעדר עבר פלילי וזה לו מפגש יחיד וראשון עם החוק. לאורך השנים תפקד באופן תקין במסגרות חינוכיות, תוך שמתמודד עם קשיי קשב וריכוז. במהלך האבחון נטה למזער מחומרת העבירה. על אף זאת הצליח לבטא תחושות בושה, כמו גם אמפתיה לנפגעת ולמשפחתה, ונראה כי אף הצליח לגלות הבנה מסוימת למשמעות המסוכנות בבחירתו. הוא ביטא הסכמה להשתלב בטיפול מותאם במסגרת המשך קשר עם שירות המבחן וביטא חשש מפני ענישה מחמירה. להערכת שירות המבחן הוא אינו מחזיק בדפוסי התנהגות בעייתיים או עברייניים קבועים, כשנראה כי ברקע לעבירה גילו הצעיר וניסיונו המועט בנהיגה. מכאן באה ההמלצה לדחייה בת מספר חודשים לצורך עריכת ניסיון טיפולי.

5. ביום 09.07.23 הוגש תסקיר שני בעניינו של הנאשם. שם ציין שירות המבחן כי רק בחודש מאי 2023 עלה בידו לשלב את הנאשם בקבוצה לאנשים שביצעו עבירות תעבורה. דווח כי השתתף נכון לאותו מועד בכלל המפגשים וכי ישנה תזוזה מסוימת בעמדותיו וביכולתו לקחת אחריות על העבירה, אך ההתרשמות הייתה כי על אף השינוי ביכולתו להכיר בפגיעה שגרם, בולטת נוקשות מחשבתית, כשעדיין התקשה לבטא אמפתיה לנפגעת ולקבל אחריות מלאה על התנהגותו בעבירה. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר משלים בתום התכנית הטיפולית.

6. בתסקיר המסכם, אשר הוגש ביום 11.12.23, ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה המשיך הנאשם וסיים השתתפותו בקבוצה לנהגים שביצעו עבירות תעבורה. דווח כי ככל שהתמיד הפך מחויב יותר לתהליך והצליח לערוך התבוננות ביקורתית על מעשיו ועל חלקו בעבירה. נראה כי התהליך היה משמעותי עבורו ותרם ליכולתו לבחון פעם נוספת תפיסות בהן החזיק ודפוסי התנהגות, כנהג ובאופן כללי. השתתפותו בקבוצה תרמה להפחתת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

7. בבואו לגבש המלצה, שם שירות המבחן לנגד עיניו, מחד גיסא, את חומרת העבירה והפגיעה. מאידך גיסא, הביא בחשבון את הירתמותו של הנאשם לתהליך הטיפול הקבוצתי אשר במהלכו הצליח להגמיש עמדותיו, לערוך התבוננות ביקורתית על התנהגותו ובחירותיו ולבטא אמפתיה כלפי קורבן העבירה. לאור כך התרשם כי יש מקום לשלב בגזר הדין ענישה מוחשית מציבת גבול לצד ענישה הרתעתית צופה פני עתיד. על כן המליץ על הטלת עבודות שירות, גם אם לתקופה קצרה, כענישה מוחשית אשר תחדד לנאשם פעם נוספת את הקשר שבין מעשים להשלכות ותאפשר לו לתרום לקהילה לאחר הנזק שהסב. כמו כן הומלץ על הטלת פיצוי כספי לנפגעת העבירה וענישה מותנית כגורם מרתיע לעתיד. לאור העובדה שתהליך האבחון הממושך אפשר לנאשם להשלים ולסיים את התהליך הטיפולי כמו גם ההערכה כי הסיכון בעניינו פחת, לא ראה שירות המבחן צורך בהטלת ענישה שיקומית של צו מבחן.

8. להשלמת התמונה יצוין כי לאחר שבית המשפט הורה על הגשת חוות דעתו של הממונה על עבודות

שירות, בלא שהדבר יהווה עמדה או ייצור ציפייה אצל הנאשם בכל הנוגע לעונש אשר יוטל עליו, הוגשה ביום 26.09.23 חוות הדעת הנדרשת, על פיה נמצא הנאשם כמתאים לעבודות שירות ללא מגבלות.

ראיות המאשימה וטיעוניה לעונש

9. המאשימה הגישה תדפיסי מידע פלילי ומידע פלילי-תעבורה בעניינו של הנאשם (מוצג "ת/1") וכן סרטון המתעד את האירוע(מוצג "ת/2").
10. מתדפיס המידע הפלילי עולה כי אין לחובת הנאשם כל הרשעה בפלילים.
11. **עברו התעבורתי של הנאשם, העולה מתדפיס מידע פלילי-תעבורה: הנאשם יליד שנת 2000; בעל רישיון נהיגה משנת 2019; לחובתו 3 הרשעות קודמות - הרשעה מיום 26.05.19 בעבירה מיום 04.02.19 של נהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה (הזמנה לדין), הרשעה מיום 29.06.20 בעבירת מהירות מיום 06.08.19 (הזמנה לדין) והרשעה מיום 25.07.21 בעבירה מיום 30.05.21 של סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה (עבירת קנס).**
12. בסרטון תיעוד האירוע נראה הנאשם מגיע במכוניתו למקום האירוע בנהיגה מהירה, פוגע בילדה רכה בשנים בחזית הקדמית-ימנית של הרכב ובעוד הילדה מושלכת ומוטחת אל המדרכה מימין הרכב ממשיך הנאשם בנהיגתו ואינו שועה לקריאות עוברי הדרך הצועקים ומנופפים לו בידיהם שיעצור.
13. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם ופגיעתה בערכים המוגנים של שמירת שלום הציבור ובטחונו, סולידריות חברתית, שלטון החוק ושלמות הגוף וחיי אדם.
14. בהתייחס לנסיבות ביצע העבירה, ציין כי במקרה דנן מדובר במי שנהג באופן לא אחראי בנסיעה מהירה ולא האט את רכבו. כתוצאה מכך נפגעה ילדה רכה אשר הושלכה מספר מטרים באוויר ונחתה בגבה על המדרכה. הנאשם הבחין בפגיעה במהלך נסיעתו, המשיך בה ולא עצר את רכבו על אף שעוברי אורח סימנו לו לעצור. אך בנס גמור אין כל פגיעה לנפגעת העבירה, עובדה אותה כמובן לא ידע הנאשם עת המשיך בנסיעה.
15. תוך הפניה לפסיקה, טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות מקרה זה נע בין 9 ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד עמד על כך שמתחם הענישה בעבירות של הפקרה לאחר פגיעה הינו הטלת מאסר בפועל בלבד כאשר רק במקרים חריגים מוטלים עונשי מאסר בעבודות שירות תוך שקילת נסיבות ביצוע העבירה, נסיבות העושה ועברו התעבורתי של הנאשם.

16. ב"כ המאשימה ציין את העובדה כי הודאתו של הנאשם בביצוע העבירה נמסרה רק לאחר שהחל דיון ההוכחות ואף נשמעה עדת תביעה ראשונה. כן הדגיש את עברו התעבורתי של הנאשם, חומרת העבירות אותן ביצע קודם לביצוע העבירה מושא תיק זה וסמיכות הזמנים בביצוע העבירות כולן, כמו גם העובדה שהעבירה האחרונה בה הורשע, עבירת הקנס, בוצעה לאחר שנתפס מבצע את העבירה כאן. בהתייחסו לתסקירי שירות המבחן, טען כי הליך הטיפול אותו עבר הנאשם לא היה חף מקשיים, אף כי עולה מהתסקיר האחרון כי הנאשם עבר כבר דרך בהליך הטיפול. לדבריו, המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם עבודות שירות לפרק זמן קצר אינה הולמת את חומרת העבירה אותה ביצע ונסיבותיה החמורות ואינה מביאה בחשבון שיקולי ענישה נוספים ורחבים מלבד העניין של הנאשם עצמו. לטענתו, במקרה זה יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולמקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אך לא בקצהו, לא להסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות ולהורות על מאסרו מאחורי סורג ובריח.

17. לאור האמור עתרה המאשימה לעונשים הבאים: 11 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה ל-3 שנים כאמור בסעיף 40 לפקודת התעבורה, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה.

טיעוני הנאשם לעונש

18. ב"כ הנאשם עמד על כך שלנאשם לא מיוחסת אחריות לתאונה וכי מיוחסת לו עבירת הפקרה ללא כל עבירה נלווית.

19. ההגנה הפנתה לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 09.05.22, שהתקיים לפני מותב קודם. כעולה מפרוטוקול זה, במעמד ההודיה, לאחר שהנאשם חזר בו מכפירתו, התקיים שיח בין הנאשם לבין סבתה של נפגעת העבירה. שם הנאשם ביטא לקיחת אחריות על האירוע, ציין את הבושה שהוא חש, את תקוותו כי הילדה לא תחווה טראומה והביע את התנצלותו. סבתה של הילדה ציינה כי אין תביעת פיצוי על נזק, כי לא נגרם נזק, וקיבלה את התנצלות הנאשם.

20. עוד ציין ב"כ הנאשם כי מאז האירוע חלפו כ-4 שנים, שלא בעטיו של הנאשם. לדבריו, למאשימה לקח כמעט שנה וחצי להגיש את כתב האישום, על אף שהחקירה הסתיימה כעבור שבוע. תוך זמן זה נכנסה מגפת הקורונה ובסופה של התקופה גם פרצה מלחמה. בתקופה שעברה, הנאשם התחתן, הביא לעולם ילד ונמצא במקום חדש בחייו, כאשר אשתו אינה מודעת כלל לאירוע.

21. בהתייחסו לעבר התעבורתי של הנאשם, ציין ב"כ הנאשם כי העבר הכבד של הנאשם הוא משנת 2019. על כן ביקש ללמד זכות על הנאשם, בטענתו כי עם חלוף השנים הנאשם עבר תהליך, התמתן וכעת הוא נמצא "במקום אחר". עוד הודגשה העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

22. לדבריו, תסקיר שירות המבחן מבטא הצלחה של הנאשם בתהליך הטיפול ושינוי עמוק מאוד שעבר.

23. תוך הפנייה לפסיקה, טען כי מתחם הענישה בעבירות הפקרה מתחיל משישה חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות. עוד טען כי על פי הפסיקה מקום בו נאשם בעבירת הפקרה נעדר עבר פלילי ועל אחת וכמה עבר הליך שיקומי, אין מורים על מאסרו מאחורי סורג ובריא, בין אם מכוח מתחם המיועד לנאשמים נורמטיביים שעברו הליך שיקומי ובין אם תוך חריגה ממתחם משיקולי שיקום.

24. בסופם של דברים, ביקש את רחמי בית המשפט, שלא יורה על שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא, לאור התקופה הקשה בה אנו מצויים (תקופת מלחמת חרבות ברזל) וכן לאור השלכות המאסר הקשות על הנאשם בשים לב להשתייכותו החברתית. על כן ביקש כי בית המשפט יורה על עונש שיקומי בדמות מאסר בעבודות שירות.

דברי הנאשם

25. לטענת הנאשם, האירוע קרה לפי כארבע שנים, במהלכן התבגר, התחתן ונולד לו ילד. הנאשם ציין את הדרך אותה עשה בשירות המבחן. לבסוף ציין כי אשתו אינה מודעת למקרה, אשר אינו מאפיין את מעשיו בהווה, ואינו רוצה שתכיר בו כ"עבריו".

דין

הכללים לגזירת העונש

26. חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בבואו לגזור את עונשו של הנאשם. **בשלב ראשון**, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **בשלב שני**, על בית משפט לבחון את קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, בשל קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי**, בו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13).

חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ומתחם הענישה לעבירה

27. לעבירה בה הורשע הנאשם נודעת חומרה יתרה. בתיקון מס' 101 לפקודת התעבורה החמיר המחוקק באופן ממשי את הענישה בגין עבירת ההפקרה לאחר פגיעה, בקביעת שלוש חלופות המתייחסות למצבי הפקרה לאחר פגיעה בדרגות חומרה שונות. שלוש החלופות לוקחות בחשבון את היסוד הנפשי הכרוך במעשה ואת חומרת הפגיעה שנגרמה לאדם בתאונה. הנאשם הורשע בעבירת ההפקרה הקבועה בסעיף 64א(ב) לפקודה, אשר היסוד הנפשי של מבצעה הוא מודעות לפגיעה באדם בתאונת דרכים. זוהי החלופה

השנייה בחומרתה, אשר לצדה קבוע עונש מרבי של 7 שנות מאסר. בנוסף נקבע, בסעיף 40 לפקודה, כי דינו של העובר עבירה זאת - נוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלוש שנים, בכפוף לחריג נסיבות מיוחדות שיפורשו בפסק-הדין.

28. בתי המשפט חזרו והדגישו בפסיקתם את חומרת עבירת ההפקרה אחרי פגיעה והצורך בהשתת ענישה מרתיעה על מי שמבצע עבירה זו, משום השלכותיו הקשות של מעשה ההפקרה ומשום שאין מדובר רק באי ציות לחוקי התנועה, אלא בעבירה מוסרית מהמעלה הראשונה של הפקרת אדם שנפגע לגורלו, גם אם המפקיר אינו אחראי להתרחשות התאונה.

29. על חומרתה של עבירה זו עמד בית המשפט העליון בע"פ 5729/09 **אלישע לוי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.03.10): "הפקרת אדם לאחר תאונה יש בה מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשה קשה. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה. 'הנורמה של איסור על הפקרה, מעבר לתכליתה להגן על הנפגע ולהקל על אכיפת החוק ביחס לנהגים עבריינים, נועד לעגן במשפט את החובה המוסרית החלה על אדם המעורב באירוע פוגעני לסייע לזולתו שנפגע, לדאוג לשלומו ולהציל את חייו. חובה מוסרית זו קיבלה לבוש משפטי מחייב במסגרת חוק המשקף קיומה של אמנה חברתית המושתתת על יסודות של אתיקה וערכים אנושיים. היא משקפת התפתחות בתפיסה בדבר החובה להושיט עזרה לאדם המצוי בסכנה בכלל, ולנפגע בתאונה בפרט. היא מרחיבה את החובה החוקית של אדם להושיט עזרה לאדם אחר המצוי בסכנה' (ע"פ 5000/08 סומך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.3.2009). ראו גם דנ"פ 2974/99 אוחנה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.1.2000); ע"פ 7224/03 חסון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.2003)). מי אשר מפר איסור משפטי-מוסרי זה צריך להיענש ביד קשה, וזאת על מנת להביע את הסלידה העמוקה ממעשיו המכוערים. עמד על כך בית משפט זה: 'מעשהו זה של הנהג הבורח פוגע בשורשי הסולידריות החברתית והאישית המינימאלית לקיומה של חברה תקינה. בריחה של נהג מן המקום היא מעשה אנטי-חברתי ואנטי-מוסרי מובהק, וראוי הוא כי יענש בכל חומרת הדין' (רע"פ 3626/01 ויצמן נ' מדינת ישראל, פד"י נו (3) 187, 230 (2002))."

30. יפים לענייני ג דבריו של כב' השופט חשין ברע"פ 3626/01 **ויצמן נ' מדינת ישראל** פד"י נו (3) 187, 198 (2002): "עבירת ההפקרה אחרי פגיעה עבירה קשה היא; לא עוד אלא שעבירה היא הפוקדת עצמה עם העבירות שיש בהן כיעור. הנה זה שרוע על הכביש, מתבוסס בדמו, אדם שזה עתה נפגע בתאונה שהנהג היה מעורב בה - אדם שאפשר ניתן לעזור לו, אפשר ניתן להצילו - ותחת אשר יעצור ויושיט עזרה לפגוע, לוחץ הנהג על דוושת ההאצה ובורח מן הזירה למלט נפשו מחיוב בעונשין. חומרה וכיעור אלה שבמעשה הנהג הביאו לבריאתה של העבירה ולקביעת עונש חמור בצדה: תשע שנות מאסר."

31. בע"פ 5000/08 **סומך נ' מדינת ישראל** (נבו, 22.3.09) נקבע כי "מטרתה המרכזית של הנורמה הקבועה בסעיף 64א לפקודת התעבורה היא להבטיח מתן עזרה מיידית לנפגע בתאונה על-ידי נהג שהיה מעורב בתאונה ונמצא במקום, ולהגן בכך על חייו ועל שלומו הגופני של הנפגע. בד בבד, היא נועדה גם למנוע מנהג מלחמוק מאחריות לתאונה, ולהקל על רשויות אכיפת החוק לברר כיצד נגרמה התאונה ומי

אחראי לה".

32. **הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו בביצוע עבירת ההפקרה בה הורשע הנאשם** הם סולידריות חברתית ועזרה הדדית, ביטחונם ושלמות גופם וחייהם של משתמשי הדרך ושלטון החוק והסדר הציבורי.

33. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה:** כעולה מעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, כמו גם מסרטון תיעוד האירוע מוצג "ת/2", הנאשם הבחין כי בנהיגתו המהירה פגע בילדה רכה בשנים, שגילה במועד התאונה כשלוש שנים וחצי בלבד. על אף זאת, ועל אף שעוברי אורח נופפו מולו בידיהם וקראו לו לעצור, המשיך בנסיעתו המהירה בלא לעצור ולו לרגע להתעניין בגורלה של הילדה, להציע את עזרתו או להמתין להגעתן של רשויות אכיפת החוק וגורמי ההצלה. יודגש, כי אין נפקא מינה על מי מוטל האשם לקרות התאונה. גם במקרה בו, כבענייננו, אין האשם רובץ לפתחו של הנהג, עליו לעצור ולהושיט עזרה.

34. **אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:** מחד גיסא, הבאתי בחשבון את העובדה כי הנאשם הפקיר לגורלה ילדה רכה בשנים, תוך שהוא מתעלם מעוברי אורח אשר צעקו ונופפו לו בידיהם שיעצור. מאידך גיסא, הבאתי בחשבון את העובדות הבאות - כי הילדה הנפגעת לא נותרה לבדה, שעה שבלתי מעורבים שנכחו במקום, בהם הבחין הנאשם, היו זמינים להושיט עזרה ראשונית ולהזעקת כוחות ההצלה; כי בדרך נס לא ארע כל פגע לילדה, על שאף שעלול היה להיגרם נזק ממשי ואף אבדן חיים חלילה; וכי לעבירה בה הורשע הנאשם לא נלוו עבירות תעבורה נוספות ובפרט כי לא הוטלה עליו אחריות לגרימת התאונה.

35. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי בגין עבירת ההפקרה בה הורשע הנאשם נגזרו על נאשמים עונשים במנעד רחב שנע ממספר חודשי מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר, פסילה ארוכה הנעה מפסילת המינימום בת 3 שנים ועד 10 שנים ועונשים נלווים.** עוד ניתן ללמוד, כי בעבירות ההפקרה הכלל הינו הטלת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כששיקול ההרתעה מקבל מעמד הבכורה, וכי במקרים חריגים בלבד מוטלים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, תוךחריגה לקולא מהמתחם. ראו לדוגמה:

ע"פ 6396/11 **נדאל אדקידק נ' מדינת ישראל** (נבו, 19.02.12) - נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי ובעל עבר תעבורתי שאינו חמור, שהורשע על פי הודאתו בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה כמו גם בעבירות של תאונת דרכים הגורמת חבלה של ממש, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וללא פוליסת ביטוח בתוקף. הנאשם פגע בילדה בת שבע, אשר נגררה עם הרכב מספר מטרים. נגרמו לה קרעים בכבד ובכליה והיא אושפזה למשך 10 ימים. בית המשפט הביא בחשבון שיהיו בן שלוש שנים בהגשת כתב האישום, לקיחת אחריות, הבעת חרטה וצער ופיצוי הילדה ומשפחתה וגזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל, פסילה ל-24 חודשים, עונשים מותנים ופיצוי לנפגעת. המערער עתר להמרת תקופת המאסר בפועל שהושתה עליו מאחורי סורג ובריח בעבודות שירות. ערעורו נדחה תוך שנקבע כי הגם שמדובר בעונש מאסר לריצוי בפועל, הענישה אינה חמורה כלל ועיקר נוכח חומרת העבירה של הפקרה לאחר פגיעה ונוכח הנסיבות החמורות של האירוע הקונקרטי.

ע"פ 1825/14 **מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל** (נבו, 07.07.14) - נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה לאחר שפגע בילדה שהלכה בשול הכביש. כתוצאה מהתאונה, הנפגעת נפגעה בראשה, בבטנה ובאגן שלה. היא איבדה את הכרתה ונגרמו לה

פגיעות בריאות ובכליה. עקב כך, היא אושפזה למשך מספר ימים. הנאשם, אשר לא הורשע בגרימת התאונה או בכל עבירה נלווית, הסגיר עצמו מיד לאחר התאונה, עשה סולחה בין החמולות ופיצה את הנפגעת. שירות המבחן התרשם כי הנאשם, המטפל במסירות באמו, הינו אדם חיובי ונורמטיבי והמליץ על מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשים ל- 36 חודשים של מאסר בפועל וכי ראוי לקבוע רף ענישה מחמיר לעבירה בשל היותה "מכת מדינה". בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם הביא בית המשפט בחשבון את האמור לעיל ואף נתן משקל לעובדה שעונש מאסר בפועל עלול לפגוע באופן ממשי במערער נוכח גילו הצעיר ורקעו הנורמטיבי. לבסוף, ניתן משקל להשתייכותו של המערער לקבוצת הגיל של "בגירים צעירים". מנגד, נקבע כי יש לתת משקל משמעותי להרתעת הרבים, בין היתר, על ידי החמרה בענישה. נוכח האמור, גזר בית המשפט המחוזי על המערער 8 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, 3 שנות פסילה, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילה על תנאי. הערעור על העונש, שנסב בעיקר על כך שבית המשפט גזר על המערער עונש מאסר בפועל ולא עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, נדחה.

ע"פ 59/14 **שי פרלמן נ' מדינת ישראל** (נבו, 17.07.2014) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה ובנהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. הנאשם פגע בקטנועו בהולכת רגל שחצתה את הכביש. הנפגעת איבדה את הכרתה למשך כמה שניות ונשארה לשכב על הכביש כשהיא מדממת מראשה. מיד לאחר הפגיעה, עלה המערער על הקטנוע והחל לנסוע מהזירה וזאת מבלי שבירר את מצבה של הנפגעת ומבלי שהושיט לה עזרה, עד שנחסם על ידי עובר אורח. הנפגעת אושפזה למשך כשבוע, סבלה משבר בגולגולת ומדימום בראשה ונזקקה לתפרים בראשה. בית המשפט המחוזי קבע כי מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו היא מחמירה ובאה לידי ביטוי בדרך כלל בעונשי מאסר ממושכים, למעט מקרים חריגים בהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט נתן משקל לכך שהמערער פגע בהולכת רגל והסב לה חבלה חמורה. בשים לב לגילו הצעיר, לנסיבותיו האישיות, החרטה שהביע, השינוי בתפקודו, תרומתו לקהילה והיותו נתון במעצר בית במשך 15 חודשים, הוטל עליו עונש מאסר בפועל למשך 8 חודשים לצד פסילה למשך 5 שנים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

ע"פ 5516/15 **פארס נעיראת נ' מדינת ישראל** (נבו, 21.12.15) - נדחה ערעורו של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי, שהורשע בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה ובנהיגה ללא פוליסת ביטוח, ללא אחריות לתאונה. הנאשם פגע בילד בן תשע, שרגלו נשברה והוא אושפז להשגחה למשך שבעה ימים. בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם והשית עליו 10 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 3 שנים, פיצוי ופסילה על תנאי. הערעור בעניינו נדחה.

עפ"ת (חי') 24273-03-17 **שאמר דיאב נ' מדינת ישראל** (נבו, 25.05.17) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת הפקרה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה ובאי מסירת הודעה למשטרה וזוכה מעבירות של נהיגה בחוסר זהירות והתנהגות שגרמה חבלה לגוף. בית משפט קמא קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר, פסילת רישיון למשך 3 שנים ל- 6 שנים. בית המשפט הביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, העדרו של עבר תעבורתי או פלילי, את העובדה שזה עתה הקים משפחה התלויה בו, שהוא מנהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, את ההמלצות החיוביות שהוגשו בעניינו, את הנזק שנגרם וייגרם לו ולמשפחתו כתוצאה מהרשתו והעונשים שייגזרו לו וכן את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והעובדה שאין מדובר במי שנשקפת ממנו סכנה לציבור המשתמשים בדרך. על אף זאת, בהתחשב בחומרת העבירה ובכשל המוסרי שנפל בהתנהגותו מצא בית-המשפט קמא להטיל על המערער מאסר בכליאה דווקא ולא

בעבודות שירות וגזר עליו מאסר בפועל של 7 חודשים, מאסר מותנה של 8 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 40 חודשים, פסילה על תנאי ופיצויים להולך הרגל שנפגע בתאונה ונגרמו לו חבלות של ממש. בית המשפט המחוזי קבע שמתחם הענישה ההולם אשר נקבע על-ידי בית-המשפט קמא היה ראוי אולם הוסיף ופסק כי " יחד עם זאת, אין ניתן להתעלם מהפער העצום בין חומרתו של מאסר לריצוי בכליאה ממש של מי שעברו נקי (וכמובן מעולם לא ריצה עונש מאסר מסוג כלשהו) לבין זו הניבטת מריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות. משכך, את מתחם הענישה, ששורטט בידי הערכאה הראשונה סברנו, שיש לחלק לשני תתי-מתחם: האחד, הכולל ריצוי מאסר בעבודות שירות לתקופה של 5-6 חודשים (ראו למשל: ת"פ (מחוזי י-ם) 33634-09-11 מדינת ישראל נ' סוב לבן (ניתן ביום 7.3.12); ע"פ 1789/14 עינת נחמיה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.10.14); והאחר, מתחם הכולל עונש מאסר בכליאה למשך 5-24 חודשים [ראו למשל: ע"פ 5890/10 בן אזולאי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.1.11); ע"פ 5000/08 דוד סומך נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.3.09); ע"פ 1825/14 מוחמד סרחאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 7.7.14); ע"פ 59/14 שי פרלמן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.7.14)]]. דומה, שאת קפיצת-המדרגה שבין תת-המתחמים יש לבצע אך ורק במקרים המתאימים." בית המשפט קבע כי בהתחשב בשורת השיקולים והנסיבות האישיות שתוארו אפשר, לפני משורת הדין, להימנע מקפיצת המדרגה המפרידה בין מאסר מאחורי סורג וברח לבין מאסר בדרך של עבודות שירות. על כן פסק כי עונש המאסר לריצוי בפועל אשר הוטל על המערער יקוצר ויועמד על 6 חודשים, אשר ירוצו בעבודות שירות.

עפ"ת (חי') 46198-03-18 לילה אבו כליב נ' מדינת ישראל (נבו, 31.05.18) - הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב)לפקודת התעבורה, נהיגה בחוסר זהירות ומתן זכות קדימה להולך רגל, ללא אחריות לגרימת התאונה. להולכת הרגל בה פגעה נגרמו שבר בפטישון החיצוני ושבר בקרסול ימין והיא נזקקה לטיפול בבית חולים. הנאשמת נסה מזירת האירוע בשל גילה הצעיר ואובדן עשתונות ולאחר מכן פנתה וביקרה את הנפגעת ושמרה עמה על קשר חם ודואג. המתלוננת, שהעידה בפני בית המשפט קמא, ציינה כי היא סולחת לנאשמת וביקשה מבית המשפט כי יאפשר לה לשקם את עצמה. בית המשפט גזר עליה עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר יבוצע בעבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה למשך שלוש שנים ועונשים נלווים. הנאשמת ערערה תחילה הן על רכיב עבודות השירות והן על רכיב הפסילה אולם בדיון הודיע בא כוחה כי ערעורה יעמוד בשאלת תקופת פסילת רישיון הנהיגה בפועל בלבד. בית המשפט המחוזי ציין, ביחס לרכיב המאסר, כי ענישתו של בית משפט קמא מקלה ומבוססת על נסיבות העניין המיוחדות שפורטו, וטוב עשה ב"כ המערער שחזר בו מטענותיו ביחס לתקופת המאסר שנגזרה לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, נפסק כי ביחס לפסילת רישיון נהיגה בגין הפקרה לאחר פגיעה יש להביא לידי ביטוי חמלה אנושית, סולידריות חברתית ועזרה לנפגע העבירה, כעילה להקלה בעונש. תקופת הפסילה קוצרה ל-24 חודש.

ע"פ (נצ') 20564-04-17 ג'לאל בן ג'מאל סלטי נ' מדינת ישראל (נבו, 23.12.18) - הנאשם הורשע בנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, הפקרה לאחר פגיעה, מעשה פזיזות ורשלנות, נהיגה בקלות ראש, שיבוש מהלכי משפט, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית משפט קמא השית עליו 15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, פסילת רישיון נהיגה למשך 55 חודשים, פסילות על תנאי, קנס בסך 2,000 ₪ או מאסר כנגדו ופיצוי למתלוננת. במהלך הליך הערעור עבר הנאשם שיקום ממושך ומשמעותי, שכלל גמילה, שינוי דפוסי התנהגות בעייתיים והבעת חרטה. נוכח ההליך השיקומי המוצלח הקל בית המשפט המחוזי בעונשו על ידי חריגה ממתחם העונש ההולם, כך שעונשו הועמד על 6 חודשי מאסר בפועל, אותם יישא בדרך של עבודות שירות, הוטל עליו צו מבחן למשך 24 חודשים ועונש הפסילה בפועל קוצר ל-48 חודשים.

ת"ד (י-ם) 11092-11-17 מדינת ישראל נ' מגדי קרש (לא פורסם, 11.09.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו

בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה וכן בעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף. מדובר באדם נורמטיבי, אב לילדים שאינו אחראי לתאונה ואשר לקח אחריות מלאה על מעשיו. לנפגעת, ילדה בת שבע, נגרמה פגיעה קלה שלא הותירה בה נזק כלשהו. הושתו עליו: תשלום קנס בסך 3,000 ₪, פסילת רישיון לתקופה של 11 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה.

ת"ד 8955-12-18 **מדינת ישראל נ' עומר צוץ** (פורסם נבו, 20.05.20) - בית המשפט גזר על הנאשם שהורשע, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, ללא אחריות לגרימת התאונה, עונש של מאסר בפועל למשך 10 חודשים, פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים ופיצויים. הולך הרגל בו פגע הנאשם החליק על מכסה המנוע ועל חלון השמשה הקדמית ימנית של הרכב ונהדף לעבר הכביש במרחק של 34.6 מטרים ממקום הפגיעה. בהמשך פונה לבית החולים, שם נקבע מותו.

ת"ד (י-ם) 1492-08-18 **מדינת ישראל נ' אליה יצחקי** (פורסם נבו, 07.07.20) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה ובנהיגה בקלות ראש או ברשלנות או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם. הנאשם פגע בילדה כבת 9 אשר איבדה את הכרתה לזמן קצר ופונתה לבית החולים כשהיא סובלת מכאבים. הנאשם נעדר עבר פלילי ועברו התעבורתי אינו מכביד. עבר הליך שיקומי ממושך בשירות המבחן. בתסקירו האחרון העריך שירות המבחן כי הצליח להירתם להליך הטיפולי תוך שיתוף פעולה באופן מלא. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה, הבין כי עליו לשאת בהשלכותיה ואף לקח חלק בהליך צדק מאחה שלדבריו היה משמעותי. משכך, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית על הנאשם של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות. בית המשפט מצא כי בנסיבות האמורות יש לסטות ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 8 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, פסילה לתקופה של 30 חודשים ועונשים נלווים.

36. ת"ד (י-ם) 149-08-19 **מדינת ישראל נ' בהאא אבו סרחאן** (לא פורסם, 23.09.20) - הנאשם, אדם נורמטיבי ואב לילדים, הורשע על פי הודאתו בעבירה של הפקרה אחרי פגיעה לפי סעיף 64א(ב) לפקודת התעבורה. לא יוחסה לו אחריות לתאונה. כ-4 שעות אחרי התאונה, דיווח הנאשם על התאונה בתחנת המשטרה. לנפגעת נגרמה פגיעה קלה שלא הותירה בה נזק כלשהו. הושתו עליו: תשלום קנס בסך 3,000 ₪, פסילה לתקופה של 360 יום, פסילה על תנאי, מאסר בפועל למשך 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

37. לאור כל האמור לעיל, ומשהרשעתו של הנאשם היא בעבירת הפקרה מודעת שלא התלוו אליה עבירות נוספות, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בתיק זה** נע ממאסר של שבעה חודשים ועד למאסר בן שלושים חודשים, פסילה בפועל לתקופה שבין 3 שנים ל-5 שנים ועונשים נלווים. כאמור, הכלל הוא שיש להשית מאסר בפועל כששיקול ההרתעה מקבל מעמד בכורה ובמקרים חריגים בלבד ולפנים משורת הדין ניתן להשית מאסר בעבודות שירות. דהיינו, הטלת עבודות שירות מהווה חריגה לקולא מהמתחם.

העונש הראוי לנאשם

38. הענישה היא לעולם אינדיבידואלית ונקבעת בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם על רקע מכלול

נסיבות האירוע (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 3.9.2012, רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל מיום 5.5.2009, רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל מיום 12.2.2006, ע"פ 1399/91 רוני ליבוביץ נ' מדינת ישראל מיום 24.1.1993).

39. בהתאם להוראת סעיף 40 יאלחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבותיו האישיות והמיוחדות של הנאשם, שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. בכלל זאת, רשאי בית המשפט להתחשב באלו: הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו; נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק; התנהגותו החיובית של הנאשם ותרומתו לחברה; נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; עברו הפלילי של הנאשם או העדרו.

40. בהתאם להוראת סעיף 40 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט אף לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, זאת אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, ובכפוף לסייג הקבוע בס"ק ב', החל כאשר היו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה (ראה בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם נבו, 14.07.13)).

41. במקרה דנן, יש לזקוף לחובת הנאשם את עברו התעבורתי. לעניין זה יש לציין כי בשנה אחת, שנת הוצאת הרישיון 2019, ביצע שלוש עבירות חמורות - נהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה מעולם, מהירות מסוג הזמנה לדין והחמורה מכל היא העבירה בה הורשע בתיק זה. כמו כן, גם ביום 30.05.2021, לאחר הגשת כתב האישום בתיק זה, ביצע עבירה של סטייה מנתיב הנסיעה תוך הפרעה לתנועה. אמנם, זו האחרונה היא עברה קלה, בגינה הושת עליו קנס בסך 250 ₪, אולם יש בה כדי ללמד שגם לאחר פתיחת ההליך בתיק זה לא נזהר עד מאוד מביצוע עבירות תעבורה.

42. כמו כן, הנאשם לא הסגיר עצמו אף לאחר ביצוע העבירה ולא לקח אחריות בהזדמנות הראשונה. הודאתו נמסרה לאחר שהחלה שמיעת ההוכחות ונמסרה עדותה של עדת התביעה הראשונה והמרכזית.

43. מנגד, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את מכלול הנתונים שלהלן:

א. בחירתו לחזור בו מכפירתו בטרם נשמעה פרשת ההוכחות במלואה ולקחת אחריות על מעשיו, גם אם לא בהזדמנות הראשונה.

ב. הנאשם הביע במספר הזדמנויות חרטה וצער, הן בפני סבתה של נפגעת העברה, במעמד הדין בבית המשפט, והן במפגשיו עם שירות המבחן, לאחר תהליך שיקומי אותו עבר. סבתה של הנפגעת קיבלה את התנצלותו של הנאשם והביעה עמדה סלחנית כלפיו.

ג. גילו הצעיר, תשע עשרה שנה וחצי, במועד ביצוע העבירה והתרשמות שירות המבחן כי גילו הצעיר וחוסר ניסיונו עמדו ברקע מעשיו.

ד. המועד שחלף ממועד ביצוע העבירה ביום 18.10.2019, עובר להגשת כתב האישום ביום 27.04.2021 ועד לגזירת דינו ביום 29.02.2024 (תקופה כוללת העולה על ארבע שנים). בהקשר זה יצוין כי מרבית השיהוי אינו בעטיו של הנאשם. לשיהוי תרמו, בין היתר, מגפת הקורונה שחלה בתקופה האמורה, ההליך השיקומי אותו עבר הנאשם באמצעות שירות המבחן ולבסוף תקופת מלחמת חרבות ברזל שאנו מצויים בעיצומה.

ה. במהלך התקופה שעברה הנאשם בגר, נשא אישה, הביא לעולם ילד והוא כעת בעל משפחה האחראי לפרנסתה. הנאשם אכן מצוי כעת ב"מקום אחר" בחייו. נראה כי יש בנתון זה יחד עם הליך השיקום אותו עבר להביאו לכלל התנהגות מתונה ושקולה יותר המפחיתה את הסיכון להישנות מעשיו מן העבר.

ו. הנאשם הינו אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר לא ריצה מעולם עונשי מאסר.

ז. הנאשם עבר תהליך משמעותי בשירות המבחן. אמנם, בתחילת הדרך זוהתה אצלו נוקשות מחשבתית באשר לקבלת אחריות מלאה על התנהגותו בעבירה והבעת אמפתיה כלפי נפגעת העבירה. עם זאת, במהלך הטיפול הקבוצתי הפיק לקחים משמעותיים והצליח להגמיש עמדותיו לעניין חומרת העבירה. על פי התרשמות שירות המבחן, הסיכון בעניינו פחת.

44. התבגרותו של הנאשם, הפנמת אחריותו לאירוע, הבעת החרטה והצער ובקשת מחילה ממשפחת הילדה שנפגעה, שאמנם מחלה לו, מעמידים אותו כיום בחזקת "בעל תשובה" ביחס למעשיו מלפני ארבע שנים ומעלה.

45. בשים לב לכל האמור לעיל מצאתי למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, גם אם לא בתחתיתו ממש.

46. בהתחשב בדרך הטיפולית אותה עשה, במאמציו לחזור למוטב ובלקייחת אחריות מלאה למעשיו הן בבית המשפט, הן בפני שירות המבחן והן בפני משפחת הנפגעת; בהיותו אדם נורמטיבי הנעדר כל עבר

בפלילי ובשים לב לפגיעה הקשה שתהא בשליחתו כיום, בחלוף ארבע שנים וחצי ממועד ביצוע העבירה ולאחר שינוי ניכר באורח חייו, לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריח; ונוכח כל האמור לעיל - מצאתי כי יש להעדיף **בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה** הטלת מאסר על הנאשם שירוצה בעבודות שירות, תוך חריגה לקולא ממתחם הענישה, כענישה מוחשית וחינוכית שתאפשר לו לתרום לקהילה לאחר הנזק שהסב. בעניין זה מאמצת אני, אף אם באופן חלקי, את המלצת שירות המבחן לגזירת מאסר בעבודות שירות, הגם שאיני מקבלת את המלצתו להטלת תקופת מאסר קצרה, זאת בשים לב לחומרת המעשה ולעובדות שנזקפו לחובת הנאשם.

47. **יובהר כי אין בהחלטתי להשית על הנאשם באופן חריג מאסר בעבודות שירות כדי להעיד על הכלל, להמעיט מחומרת העבירה או להקלות את שאט הנפש נוכח ביצועה. על ציבור הנוהגים להפנים את חומרתה של עבירת ההפקרה ולדעת כי במרבית המקרים המפקיר ימצא עצמו בבית האסורים רק משום שעזב את מקום התאונה, ללא כל קשר למידת אשמו באירוע התאונה או לנסיבותיו.**

48. בנסיבות המתוארות, העונש הראוי לנאשם הוא לטעמי ענישה מוחשית ושיקומית של תקופת מאסר ממושכת שתרוצה בעבודות שירות ופסילה לתקופה משמעותית, שיהיה בה משום הלימה לחומרת מעשיו. כל זאת בצד עונשים צופי פני עתיד ופיצוי כספי לנפגעת העבירה.

49. בקביעת תקופת הפסילה הבאתי בחשבון את פסילת המינימום, לתקופה בת שלוש שנים, הקבועה בסעיף 40 לפקודת התעבורה. לא שוכנעתי בקיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את קיצור תקופת הפסילה. מנגד, הבאתי בחשבון כי המאשימה לא עתרה לפסילה העולה על פסילת המינימום וכי פסילה זאת אמנם הולמת את הנסיבות הכוללות ואת מיקומו של הנאשם במתחם הענישה.

50. **בהתחשב בכל האמור לעיל, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:**

(1) **פיצוי לקטינה נפגעת העבירה, באמצעות אפוטרופוסיה, בסך 5,000 ₪.** הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, אשר הראשון בהם ישולם עד לא יאוחר מיום 02.06.2024.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשם, היא תקוזז לטובת הפיצוי והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, הכל בכפוף להוראות כל דין.

סכום הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

(2) פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 שנים, במצטבר לכל פסילה אחרת.

הנאשם יפקיד את רישונו או תצהיר על היעדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 02.06.2024.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

(3) פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים, זאת על תנאי למשך 3 שנים ממועד מתן גזר הדין.

(4) אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 9 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות יתאם תוך 30 יום מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות.

על הנאשם להתייצב במועד שיתואם כאמור עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

(5) כמצוות סעיף 64א(ד) לפקודת התעבורה אינני מטילה עונש מאסר מותנה או צו מבחן, בהעדר טעמים מיוחדים לכך.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024, במעמד הנוכחים